

DEMERSUL COMUNICATIV LA VALORIFICAREA COMPETENȚEI FONOLOGICE ÎN LIMBA STRĂINĂ.

THE COMMUNICATIVE APPROACH ON THE VALORIZATION OF THE PHONOLOGICAL COMPETENCE IN A FOREIGN LANGUAGE.

Usafii Larisa

*dr., conferențiar universitar
UPS „I Creangă”, Moldova, Chișinău*

Usafii Larisa., Ph.D

*associate professor
SPU „I.Creangă”, Moldova, Chișinău
ORCID: 0000-0001-6083-0311*

CZU: 811.111'34:378.147

DOI: 10.46727/c.03-05-2023.p89-103

Abstract:

The effectiveness of the pronunciation largely determines the success of the mastery of oral speech. Phonological competence is one of the important elements of speech culture, of general human culture. The speech is difficult to understand by the listener or is totally incomprehensible, if the speaker does not respect the phonological norms of the studied language, therefore difficulties also arise in the intercultural dialogue. Thus, the phonetic lab, articulatory agenda, articulatory gymnastics, as well as the typology of exercises contribute enormously to intelligible pronunciation which is helpful in the realization of the intercultural dialogue.

***Key words:** phonological competence, intercultural dialogue, phonetic laboratory, articulatory agenda, articulatory gymnastics, typology of exercises, communicative exercises.*

Eficacitatea pronunției determină în mare măsură succesul stăpânirii vorbirii orale. Competența fonologică este unul dintre elementele importante ale culturii vorbirii, ale culturii generale a omului. Vorbirea este greu înțeleasă de ascultător sau este total neînțeleasă, dacă vorbitorul nu respectă normele fonologice ale limbii studiate, prin urmare apar dificultăți și în dialogul intercultural. Posedarea competenței fonologice este importantă atât pentru dobândirea practică a mecanismelor și normelor de pronunțare, cât și în calitate de componentă de bază în valorificarea activităților verbale (audiere, vorbire, lectură și scriere).

Astfel, aceste aserțiuni demonstrează actualitatea și importanța temei de cercetare; prin ele se impune imperios formarea *competenței fonologice* în limba străină: pronunția

clară și inteligibilă fiind una din condițiile indispensabile ale unei comunicări profesionale eficiente în limba engleză ca limbă străină.

Competența fonologică este definită drept capacitate a unei persoane de a realiza un dialog intercultural în conformitate cu normele de pronunție a limbii studiate, în baza setului de cunoștințe privind sistemul fonetico/fonologic al limbii țintă, precum și în conformitate cu setul de motive interne, convingeri cu privire la corectitudinea exprimării orale, care, în consecință, asigură un nivel înalt al calității comunicării profesionale. Structura *competenței fonologice* include sistemul de competențe: *cognitivă, pragmatică și atitudinal-valorică* [8].

Menționăm că întrucât pronunția este fonetică, ea trebuie studiată prin observarea activității organelor de vorbire și ascultarea articulării competente. În baza acestui fapt, cercetarea fonetică se realizează *simultan* în trei aspecte:

- articulator (anatomic și fiziologic) – analiza sunetelor din punctul de vedere al creației lor: activitatea corzilor vocale, a organelor de vorbire etc.;
- fonologic (funcțional) – are în vedere ce funcție îndeplinesc sunetele, cum funcționează fonemele;
- fizic (acustic) – explorează sunetele ca fluctuații ale fluxului de aer, accentuează caracteristicile fizice ale fonemelor: durata, puterea și frecvența.

Prin urmare, explicând și exersând pronunția, este necesar să fie prezentate toate elementele creației sale. Acest proces este legat de științe precum sunt fiziologia, anatomia, psihologia, psiholingvistica etc.

Competența fonologică este o competență a vorbirii orale pe care studenții și-o formează treptat, în timp. Ea constă în achiziția cunoștințelor care le permit studenților să se exprime în limba străină în cele mai diverse situații [6]. Este vorba de crearea unui raport interactiv între un emițător și un destinatar, având la bază capacitatea de a se înțelege. Printre particularitățile vorbirii orale, ca mijloc de comunicare, putem enumera următoarele:

- Este *informativă*. Informația este obiectul oricărei comunicări naturale (vorbim ca să expunem idei, sentimente, atitudini).

- Este prin formă și conținut *individuală*. În procesul predării, este necesar să li se ceară studenților să utilizeze vocabularul și sintaxa pe care le posedă.

- Este *motivată*. Dacă vorbim, înseamnă că simțim nevoia spunem ceva.

- Face parte dintr-un proces *bilateral*. Locutorul și interlocutorul depind unul de altul. Academicianul N. Jinkin consideră că pentru a percepe și înțelege o limbă, este necesar să știi a o utiliza în vorbire [4]. Comprehensiunea se formează pe parcursul expresiei, iar expresia, pe parcursul comprehensiunii.

- Este *spontană*, ceea ce înseamnă că educabilul trebuie să dețină o serie de automatisme.

- Trebuie să se deruleze într-un ritm normal [1, pp. 74-77].

Exercițiul este o modalitate de aplicare în practică a cunoștințelor teoretice. În ansamblul lor, exercițiile sunt procedee care, în final, conduc la formarea deprinderilor, priceperilor și a automatismelor ce asigură însușirea materialului lingvistic ce stă la baza activității de vorbire. Exercițiile prezintă acțiunile asupra materiei de studiu, adică pași concreți care trebuie realizați în vederea însușirii acesteia. La elaborarea exercițiilor, trebuie aplicată progresia gradată a dificultăților.

Există o diversitate destul de mare a exercițiilor: *după funcția realizată* – introductive, de observare, de asociație, de aplicare, de creație, de evaluare, corective, de consolidare; *după aspectul social* – individuale, colective, mixte, de echipă; *după nivelurile limbii* – fonetice, lexicale, gramaticale; *după gradul de modificare a materialului de limbă* – de substituie, de completare, de transformare etc.; *după tipul de activitate verbală* – de audiere, de vorbire, de citire, de scriere; *după structura materialului* – de vorbire dialogată și monologată etc. Toate aceste tipuri de exerciții servesc la însușirea anumitor aspecte ale limbii.

Ținând cont de faptul că în limba engleză există multiple reguli de pronunție, dar și multe excepții de la aceste reguli, considerăm, în acest sens, că însușirea pronunției, axată pe un sistem de exerciții „punctuale”, va contribui în mod sigur la eficientizarea acestui proces (Figura 1.).

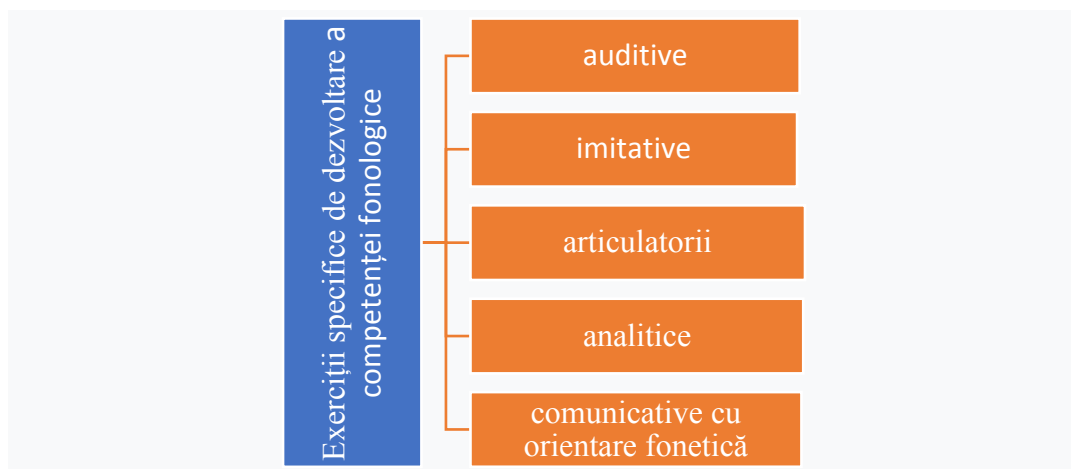

Fig. 1. Tipologia exercițiilor de formare a competenței fonologice în limba engleză la studenți-filologi

- **Exercițiile auditive** sunt orientate spre formarea deprinderilor de înțelegere la auz a unităților sonore din limba engleză (baza perceptivă a limbii de studiu): studenții audiază stimulii prezentați, obișnuindu-se cu imaginea acustică a cuvintelor, memorizează aspectul grafic al cuvântului, fixează cuvântul în transcriere fonetică etc.

Activitățile de formare a competenței fonologice trebuie să se axeze pe exerciții de *ascultare activă* („audiere cu un anumit scop”), asigurate de sarcini didactice care solicită atragerea atenției asupra calității necesare a unui anumit sunet/fonem; acest lucru stimulează identificarea în fluxul sonor a sunetului concret, pentru a fi asimilat. Exercițiile de ascultare activă sunt parte integrantă a exercițiilor acustico-articulatorii, acestea contribuie la dezvoltarea auzului fonematic și pregătesc terenul pentru activitățile de reproducere.

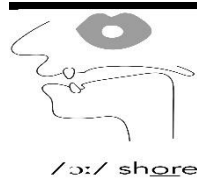
Metodologic, este recomandabilă prezentarea sunetelor pentru a identifica fonemele care disting două cuvinte. Aceste sarcini pot fi efectuate și cu suport vizual (text grafic, imagini etc.).

Exercițiile de audiere se realizează, în special, pentru a oferi studenților o varietate de voci, cu diferit registru/timbru și caracteristici, folosindu-se înregistrări audio-video pentru dezvoltarea auzului fonematic al educabililor. De exemplu:

 Listen to the tongue-twister and complete the spaces with the words containing the indicated monophthong:

If a white chalk chalks on a black blackboard,

Will a black chalk chalk on a black blackboard?

 Aud and complete the spaces:

Swan swam over the sea,

Swim, swim,

... swam back again,

Well swan.

• **Exercițiile imitative** (receptiv-imitative) includ repetarea simplă a sunetelor, a grupurilor de sunete, a cuvintelor, sintagmelor și enunțurilor. Exercițiile imitative sunt cele mai frecvente tipuri de exerciții fonetice. Ele contribuie la dezvoltarea abilităților auditive și articulatorii, formează deprinderi de stabilire a expresiilor acustice și articulatorii ale cuvintelor și abilități de autoevaluare, contribuie la dezvoltarea auzului fonetic și fonematic, conform normelor ortoepice ale limbii-țintă.

„Expresia acustică a vorbirii și a pronunției sunt echivalente. Trecerea de la unul la altul se realizează prin asimilarea codului, adică prin găsirea unei corespondențe între sistemul mișcărilor de vorbire și combinațiile de semne ale sunetului, care apar în aceste mișcări de vorbire ” [4, p. 349]. Cu toate acestea, trebuie avut în vedere faptul că nu toți studenții au abilități imitative bune.

Exercițiile imitative trebuie să se realizeze prin imitarea conștientă a modelului, care mobilizează toate eforturile studenților și îi direcționează spre reproducerea de înaltă calitate a unui sunet nou. Realizate în mod regulat, exercițiile de imitare conștientă ajută

la depășirea interferenței interlinguale și intralinguale, în special la substituirea sunetului din limba străină cu cel din limba maternă. Imitarea simplă, fără conștientizarea caracteristicilor sunetului din limba străină, nu este suficient de eficientă, deoarece studenții tind să perceapă sunetele din limba-țintă prin prisma bazei articulatorii/de pronunție a limbii materne.

Acest tip de exerciții facilitează dezvoltarea capacității de receptare și reproducere a unităților sonore prezentate pentru asimilare și se realizează în două faze consecutive: (a) *etapa de receptare* (studentul ascultă și încearcă să recepționeze cele auzite), *etapa de reproducere* (studentul reproduce sunetele, îmbinările de sunete, cuvintele pronunțate de vorbitor).

Exercițiile imitative se pot realiza în cor, în grup sau individual, cu scopul de a controla sau de a corecta erorile, model fiind profesorul sau o sursă audio. Pe durata îndeplinirii exercițiilor, profesorul corectează greșelile studenților și pune întrebări (Ce greșală ați comis?, Care este cauza?, Ce a influențat pronunțarea incorectă?). De exemplu:

✚ *Listen and imitate the words containing English posterior monophthong.*

on, odd, ox, oft, object, origin, often, officer, objects,
Oxford, obvious, orange, opposite, option, honest; adopt,
boys, boxes, body,

• **Exercițiile articulatorii.** Scopul exercițiilor articulatorii este formarea deprinderilor de articulare. De regulă, aceste exerciții dezvoltă și abilități de tehnică de citire. Atenția studenților este concentrată nu pe aspectul conținutal, ci pe forma fonetică a cuvântului/sintagmei/frazei.

Exercițiile articulatorii sunt construite în bază de opoziții fonematice distinctive. Opozanții sunt incluși în tranșe sonore complexe. De exemplu:

1. Twinkle, twinkle, little star,
How I wonder what you are!
Up above the world so high,
Like a diamond in the sky.

2. Humpty Dumpty sat on a wall,
Humpty Dumpty had a great fall.
3. A black sat on a mat and ate a fat
rat.

Birds eat worms.
 The birds eat worms.
 The birds will eat the worms.
 The birds will have eaten the worms.

• **Exercițiile analitice** sunt utilizate pentru identificarea și analiza particularităților sistemului fonetic al limbii engleze: locul silabei accentuate în cuvânt, durata vocalelor, asimilarea consoanelor, grupurile ritmice, locul intonației în rostire etc. În baza unor astfel de exerciții, se dezvoltă gândirea analitică a studenților, ce contribuie la formarea abilităților de autoevaluare și autocorecție în formarea competenței fonologice. De exemplu:

✚ *Identify the place of the stress in the following words..*

Luck, much, yard, dance, done, court, up, soon, cock, storm, form, under, fond, top, job.

✚ *Listen and divide the following words with this monophthong according to its place in the word.*

Army, draft, star, artist, farm, car, art, park, bazaar, argument, bath, jar, arctic, dark, par, aunt, half, bar, after, hard, debar, argue, calm, sharp, art, arch.		
Army	Park	Jar

Exercițiile comunicative cu orientare fonetică sunt realizate cu suport vizual sau axate pe o situație concretă. În procesul de aplicare a acestor exerciții, este necesar să fie selectate astfel suporturile, încât studenții să utilizeze în textul monologat sau dialogat cuvinte, structuri intonaționale care solicită o atenție specifică, pentru a preîntâmpina interferența. De exemplu:

✚ *Answer the questions, paying attention to intonation, rhythm and sentence stress. What particularities of the intonation have you noticed?*

Which part of the country does he come from?

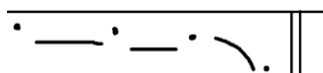
Is London a big or a small city?

What do you see in this picture?

What places of interest would you like to see in the UK?

✚ *Make up special questions to the following sentences and determine the tones.*

The park is rather nice and large. The advance of the army was rather fast and hard. At last the cart started. Archie asked to wait for him in the park. I passed a large part of the path. The particle is charged.

Pentru a pregăti baza articulatorie a pronunțării unităților sonore în limba de studiu, se recomandă realizarea *gimnasticii fonetice/articulatorii*. „Gimnastica fonetică este un exercițiu special de antrenare/formare a pronunției, care anticipează uitarea materialului fonetic și previne deautomatizarea abilităților de pronunție” [2; 5].

Scopul gimnasticii fonetice/articulatorii constă în anticiparea și înlăturarea posibilelor dificultăți fonetice de diferit gen – acustic/auditiv, de pronunție, ritmico-intonațional. Se axează prioritar pe dezvoltarea abilităților fonetice care s-au dovedit a fi insuficient formate.

Conținutul gimnasticii fonetice/articulatorii poate fi variat. De exemplu, ea poate include:

- articularea unor sunete, grupuri de sunete, cuvinte cu o pronunție dificilă pentru studenți;
- citirea cuvintelor, propozițiilor, dialogurilor, textelor de mici proporții, versurilor, frământărilor de limbă;
- audierea, pentru identificarea erorilor în pronunție;
- recunoașterea la auz a dialectului;

- determinarea atitudinii față de ceva după intonație;
- pronunțarea aceleiași fraze cu intonație diferită, în funcție de sarcina de vorbire;
- repetarea după pauză;
- repetarea sincron după profesor, coleg, actor/prezentator;
- recunoașterea cuvintelor după auz, memorarea lor și repetarea ulterioară etc.

În timpul realizării gimnasticii articulatorii, studentul trebuie să-și mobilizeze atât atenția voluntară, cât și cea involuntară față de modul de articulare/pronunție. În vizorul cadrului didactic ar trebui să fie un anumit sunet (din cele dificile pentru pronunțare sau care nu au fost însușite de studenții grupei date). Sarcina trebuie formulată după cum urmează: „Repeți cuvintele după mine (prezentator), acordând atenție sunetului...”. Evident, în gimnastica articulatorie sunt introduse și conținuturi lexico-gramaticale, dar accentul trebuie pus pe aspectele fonetico-fonologice/de pronunție.

De regulă, gimnastica articulatorie se realizează gradual: de la unități mai mici (subiectul propriu-zis al antrenamentului) spre unități mai mari, unde acestea apar în diferite combinații. De exemplu: [w]-[w] – *what, water, wind, why, why do you cry, Willy, why, Willy, why?*.

Gimnastica articulatorie nu are și nu poate avea un loc fix în cadrul orei. Totul depinde de succesiunea sarcinilor la care studenții pot întâmpina dificultăți fonetice. Gimnastica articulatorie ajută la anticiparea sau evitarea problemelor în pronunție. De regulă, gimnastica articulatorie se efectuează la începutul lecției, pentru pregătirea tematico-afectivă a studenților, neutralizarea impactului mediului fonetic din limba maternă asupra limbii engleze, adaptarea bazei articulatorii pentru pronunțarea sunetelor.

Gimnastica articulatorie poate preceda activitățile de citire; în acest caz, ea se realizează în baza textului pentru lectură, din care sunt extrase „dificultățile fonetice”, care apoi sunt oferite studenților pentru imitație conștientă.

Pentru a menține atenția asupra procesului de articulare corectă a sunetelor în limba-țintă, pe parcursul întregii activități a studenților se recomandă a completa *Agenda articulatorie/Agenda de observație*, în care fiecare student își înscrie greșelile comise, comentariile asupra lor, regula de pronunțare corectă (Tabelul 1).

Tabelul 1. Model de Agendă articulatorie a studentului

Dat a	Tema/subiectu l	Greșeal a comisă	Evaluarea (cadru didactic/autoevalua re)	Autocorectarea/comenta rea greșelii comise
	Durata monoftongilor posteriori englezi [a:]	<i>Bark- bun</i> <i>Soon- book</i> <i>Car- cart</i> <i>Mark- must</i>	Nu se respectă durata monoftongilor posteriori englezi.	Monoftongul a , în acest context, după tipul trei de citire, este de durată lungă. a plus r: [a:] – <i>star, jar, mark, car.</i>
	Diferențierea cuvintelor care se pronunță la fel în limbile maternă și engleză	<i>Two-to (tu)</i> <i>Caught- cot (cot)</i> <i>Port-pot (pot)</i>	Interferența limbii materne în pronunția engleză.	În limba engleză, distingem monoftongi de lungă și de scurtă durată, pe când în limba română, doar de scurtă durată. <i>Two</i> [tu:] – engleză <i>Tu</i> – română,
	Durata monoftongului posterior englez [o:]	<i>Short- shot</i> <i>Shore- shok</i> <i>More- lot</i> <i>Sport- spot</i> <i>Cort-cot</i>	Pronunție incorectă în raport cu tipurile de citire.	În tipul III și IV de citire <i>vocala o</i> este redată prin monoftongul de lungă durată, după tipul II scurt. <u>III O+R=[o:]</u> <u>O+R=[o:]</u>
	Aplicarea aspectelor suprasegmental e	<i>Star or Moon?</i> <i>Good or Bad?</i>	Nu este respectată intonația în întrebările alternative.	În întrebările alternative, se disting tonurile: <i>Rise Fall.</i> <i>Is it ↗short or ↘long?</i>
	Accentul în frază. Respectarea formelor tari și slabe	<i>The <u>task</u></i> <i>was <u>very</u></i> <i><u>long and</u></i> <i><u>difficult.</u></i>	Nu se respectă regula cu referire la Strong and Weak forms.	Se accentuează doar cuvintele noționale; cele auxiliare se accentuează doar în cazul accentului logic.

		<i>Sell my car I've gone to France.</i>		SELL my CAR I've GONE to FRANCE
	Aplicarea aspectelor suprasegmental e. Tonurile: Falling	<i>Where do you come from?</i>	Nu este respectată intonația în întrebările speciale.	În întrebările speciale, este utilizat doar Falling Tone (tonul descendent). <u>Why are you ↘ sad?</u>

Un mijloc eficient în formarea competenței fonologice este *Laboratorul fonetic*. *Laboratorul fonetic*, sau *Laboratorul multimedia*, dotat cu utilaj tehnic, mijloace audio-video, softuri educaționale etc. oferă multiple oportunități studentului de a exersa intensiv unitățile fonetice învățate în sala de curs, cu ajutorul mijloacelor audio și video, de a intra în contact cu limba străină autentică [3].

Laboratorul fonetic este locul care oferă studentului posibilitatea de a recepționa, reproduce, exersa, fixa elementele fonologice învățate, de a dobândi acuratețea în exprimare. În acest sens, se vor utiliza exerciții fonetice specifice înregistrate pentru formarea competenței fonologice, dar și modalități active și interactive de înregistrare a exprimării proprii, cu posibilitatea autoevaluării, evaluării reciproce, în baza modelului propus sau a evaluării de cadrul didactic. În acest sens, trebuie să fie acordată o atenție sporită materialului selectat și propus studentului pentru exersare. Nu se recomandă a oferi studentului pentru exersare unități fonetice pe care acesta nu le-a învățat, cu atât mai mult cu cât aptitudinea de a deosebi sunetele/modul de articulare nu se limitează doar la o simplă imitare, deoarece procesul de pronunție nu este considerat doar un proces „automatizat”, ci unul „conștient”. În laborator, nu se recomandă a scrie, ci este recomandabilă proiectarea textului, paralel cu banda sonoră, spre a verifica puterea de recepționare corectă. Cu toate că laboratorul este un mijloc specific pentru exersarea deprinderilor/abilităților fonologice, nu se recomandă folosirea lui excesivă.

Cercetările în domeniu arată că durata unei ședințe în laboratorul fonetic este de maximum 30 de minute. În acest context, se recomandă ca activitățile didactice în cadrul cursului de *Fonetica praxiologică a limbii engleze* să fie integrate, combinate cu activități

tradiționale și din laboratorul fonetic. Astfel, rigurozitatea și exactitatea constituie o condiție de bază pentru utilizarea laboratoarelor fonetice.

Laboratorul fonetic pentru studiul limbii engleze este un instrument ce oferă acces la învățământul diferențiat. Profesorul poate utiliza computerul, mijloace audio, video pentru a oferi materialele de studiu pentru studenți și, totodată, poate înregistra activitatea desfășurată prin intermediul laboratorului fonetic. Utilizarea laboratorului fonetic asigură monitorizarea activității studentului din partea cadrului didactic și posibilitatea ca fiecare student să se autoevalueze, să fie ascultat de către toți colegii sau de cadrul didactic. Laboratorul fonetic permite monitorizarea, mult mai activă, a procesului de formare a competenței fonologice la studenți și crearea de programe de studiu personalizate în funcție de evoluția acestora.

Beneficiile utilizării laboratorului fonetic sunt multiple atât pentru studenți, cât și pentru cadrele didactice. Audiția la un nivel calitativ înalt (aspect foarte important în învățarea unei limbi străine) îi permite studentului să se familiarizeze cu pronunția autentică, să-și adapteze auzul fonematic la diferite registre articulatorii. Studentului i se asigură intimitatea necesară pentru studierea limbii străine, fără „a fi supus opiniei altor colegi” atât în cadrul activităților de contact direct, cât și în procesul lucrului individual. Asimilarea informației se realizează extrem de rapid, iar percepția limbii de studiu este, astfel, mult mai eficientă.

Accentuăm că un mijloc eficient de formare a competenței fonologice este utilizarea portalurilor, website-urilor specializate pentru învățarea limbii engleze ca limbă străină. În acest context, putem remarca următoarele surse informaționale:

- *LiveMocha* – <http://livemocha.com/pages/learn-languages/>. Portalul LiveMocha este unul dintre cele mai mari portaluri educaționale pentru învățarea limbii engleze, care oferă posibilitatea de a interacționa cu alți utilizatori și de a găsi parteneri de studiu.
- *BBC Languages* – <http://www.bbc.co.uk/languages/>. Website-ul BBC Languages conține lecții de cultură și vocabular, pentru a exersa diferite aspecte fono-articulatorii ale limbii învățate.

- Duolingo – <http://www.duolingo.com/>. Cu ajutorul portalului Duolingo, studenții pot exersa diverse aspecte ale procesului de comunicare, dar și evalua competența de comunicare în limba engleză, în baza unui set de teste elaborate conform CECRL. În plus, Duolingo oferă studenților o aplicație pentru telefonul mobil, oportunitatea de a continua studiul, de a exersa oriunde și oricând.

- 50 languages – <http://www.goethe-verlag.com/book2/index.htm> este o aplicație android și app store care conține 100 de fișiere audio cu lecții de vocabular. Înregistrările audio sunt realizate de două persoane (bărbat și femeie), care se prezintă consecutiv.

- Linguanaut – <http://www.linguanaut.com/>. Webisteul conține o serie de fraze, videoclipuri și teste de evaluare.

- 101 languages – <http://www.101languages.net/>. Așa cum ne sugerează denumirea, acesta este un portal în dezvoltare, care își propune să ofere lecții pentru învățarea a 101 limbi străine.

- Remarcăm că un mijloc eficient în formarea competenței fonologice în limba engleză sunt *programele de instruire asistate de calculator* (Computer assisted Language learning). *Multimedia learning* este o metodă interactivă care constă în combinarea diferitor tipuri de media, cum ar fi materialele de tip text, audio și video, cu ajutorul cărora se realizează procesul de predare-învățare la oră. Utilizând tehnologiile noi în calitate de strategie interactivă în procesul de predare-învățare bazat pe sarcini concrete, profesorul motivează studenții să însușească activ limba străină studiată prin prisma problemelor de viață reală. Avantajele utilizării învățării multimedia sunt multiple: (a) îmbunătățește interesul și motivația; (b) înlesnește înțelegerea materialului didactic; (c) procesul de învățare este orientat spre sarcini concrete în situații reale de viață; (d) influențează pozitiv formarea aptitudinilor și abilităților de vorbire.

Conversațiile on-line. Discuțiile pe chat pot reprezenta o experiență fructuoasă pentru persoanele ce învață o limbă străină, în cazul dat, limba engleză. Utilizatorul se poate întâlni prin intermediul rețelei electronice cu alți studenți dornici să învețe o limbă străină și poate comunica cu aceștia prin intermediul textului sau pe cale verbală. Principalele probleme legate de acest tip de comunicare sunt lipsa conținutului și

dificultățile de organizare și aranjare a comunicării verbale. Totuși, atunci când conversațiile online se combină cu sarcini didactice și are loc în grupuri de studenți selectați pe criterii de vârstă, interese comune, ele pot conduce la o comunicare reală, iar când sunt însoțite de activități ce urmează după sarcinile îndeplinite, la învățarea limbii.

Tandem-ul./E-tandemul oferă o modalitate bună de învățare a unei limbi străine, ce constă în comunicarea cu un vorbitor nativ care dorește să însușească limba interlocutorului (nativ). Este un fel de „ia de la mine și dă-mi, ca revanșă”, în care cel care vorbește este deopotrivă profesor, dar și student (care-și însușește o limbă străină).

Conchidem că învățarea limbii engleze prin programe de instruire pe calculator pune accentul pe comunicare și pe activități axate pe sarcini de lucru, în care un rol important i se atribuie produsului realizat de student în cadrul procesului de învățare. Laboratorul fonetic oferă multiple deschideri pentru autocontrol, autocorecție, învățare autonomă în propriul ritm de învățare al fiecărui student; orele petrecute în laborator sunt interactive, „vii”, oferă posibilitatea de a veni în contact cu limbajul autentic englez; sunt mai atractive și mai motivante decât cele clasice și cu siguranță reprezintă performanța necesară unui învățământ modern și de calitate, care oferă, în același timp, o modalitate eficientă de înțelegere praxiologică a cunoștințelor predate [7].

BIBLIOGRAPHY

1. PRIGORSCHI, C., Vasilache C., *Didactique du français langue étrangère*. Chișinău: Editura Poligrafică Tipografia Centrală, 2006. 167 p. ISBN 978-9975-78-484-9
2. ROGOVA, G. *Methods of Teaching English*. Moscow: Prosveshcheniye, 1983. 352 p. ISBN 439090215200-366
3. ХОМУТОВА, А.А. *Формирование фонетической компетенции на основе мультимедиа (Английский язык, языковой вуз)*, Дис. ... канд. пед. наук, Тамбов, 2007, 215 с.
4. ЖИНКИН, Н.И. *Механизмы речи*. Москва: Изд-во АПН РСФСР, 1958. 370 с.
5. CRISTEA, S. *Competența de comunicare în limbi străine*. În: Revista de Teorie și practică educațională Didactica Pro, nr. 4(86), 2014, pp. 51-56. 1810-6455.
6. ГОНЧАРОВА, Н.Л. *Формирование иноязычной фонетико-фонологической компетенции у студентов-лингвистов: на материале английского языка*. Автореф. дис. ... канд. пед. наук. Ставрополь, 2006. 23 с.
7. USATÎI, L. *The Combination of Traditional and Non-Traditional Methods in Teaching Foreign Languages*. În: "Perspectivele și Problemele Integrării în Spațiul European al Învățământului Superior". Conferința științifico-practică internațională, 5 iunie 2014. Vol. I. Cahul: US "B.P. Hașdeu", 2014, p. 457-459. ISBN: 578-9975-914-91-8.
8. USATÎI, L. *Metodologia formării competenței fonologice în limba engleză la studenții-filologi*, Chișinău, Tipografia UPS „Ion Creangă”, 2022. 209 p. ISBN 978-9975-46-612